

Sygn. akt VI Gz 70/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w T.

przeciwko M. S. (1), M. S. (2) i D. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 marca 2016r., sygn. akt V GC 1044/14

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanych o zwolnienie od kosztów sądowych uzasadniając to tym, że pozwani nie wykonali zobowiązania do przedstawienia deklaracji PIT za 2013 i 2014 r. oraz do wskazania wysokości przychodów, kosztów ich uzyskania i dochodu/ strat w 2015 r., a tym samym nie wykazali, że nie mają środków na pokrycie należnej opłaty sądowej od apelacji, bez uszczerbku o jakim mówi art.102 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (u.k.s.c.).

W zażaleniu pozwani zarzucając Sądowi I instancji błąd w ustaleniach faktycznych dotyczących ich sytuacji finansowej, wnieśli o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienia ich wniosku o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Rację ma Sąd Rejonowy, iż oświadczenia pozwanych zawarte w urzędowym formularzu, wymagały odpowiedniego potwierdzenia. Skoro pozwani są przedsiębiorcami, którzy kontynuują działalność gospodarczą, to dla wykazania ich rzeczywistej sytuacji materialnej i finansowej wymagane było złożenie dodatkowych informacji w przedmiocie ich dochodów. Przywilej zwolnienia od kosztów sądowych skierowany jest bowiem do najbiedniejszych, którymi z reguły nie są przedsiębiorcy.

Wezwanie o przedstawienie dokumentów i informacji określonych w zarządzeniu Przewodniczącego (k.131), miało swoje podstawy w art.109 ust. 1 u.k.s.c. Ponadto pozwani zostali pouczeni o skutkach niewykonania wezwania („pod rygorem oddalenia wniosku”). Skoro zatem nie wykonali oni polecenia Sądu, to tym samym dobrowolnie pozbawili się możliwości wykazania, że nie mają wystarczających środków na koszty sądowe. W tej sytuacji nie ma usprawiedliwienia dla finansowania działalności gospodarczej pozwanych ze środków Skarbu Państwa.

Pozwani nie kwestionują w zażaleniu, iż nie wykonali wezwania, dlatego ich polemika z zaskarżonym rozstrzygnięciem, sprowadzająca się do stwierdzenia, że szczegółowo przedstawili swoją sytuację finansową nie czyni zażalenia uzasadnionym.

Z tych względów, na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.